

Orsovai Hírlap

TARSADALMI HETILAP.

AZ ORSOVAI MAGYAR KÖZMŰVELŐDÉSI EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség: Korona-út 291.
 Kiadóhivatal: Handl József könyvnyomdája.
 Megjelenik minden csütörtökön.

Szerkesztő és laptulajdonos:
MIHALIK SANDOR.

Előfizetési árak:
 Egész évre: 8 korona Negyed évre 2 korona.
 Fél évre: 4 „ Egyes szám 20 fillér.
 Hirdetéseket fölvesz a kiadóhivatal.
 Nyílttér soronként 30 fillér.

Jótekonysági intézmények.

Csodálatos dolog az a mi jótekonysági intézményeinkkel! A legragyogóbb napban a legsötétebb foltok!

Persze, hogy a legnemesebb szándék vezeti az emberbarátokat, de másrészt istápolja az erkölestelenséget, a rosszaságot, mondhatnók a bűnre csábítást.

Nem kell messze mennünk példák után. Hosszú küzdelmek árán a fegyházak ma a humanus felfogások következtében úgy rendezték be, hogy lehetőleg enyhíthessék a büntetés, mely a szerencsétlent éri, ki összeütközésbe jött a társadalmi renddel. Helyes! Az eltevélyedett ember mindig ember marad s még akkor is tisztelnünk kell benne Isten magasabb teremtményét. De akárhányszor tapasztaljuk, különösen ősznek idején, hogy szaporodnak a büntettek s nem ritkán nyíltan kipattan az indítók, mely a tettet vezérelte: a télire való kényelmes ellátás.

Nézzük csak az emberszeretet sugalta lencházak nagyszerű intézményét, mely megkönnyíti az inséges szülőknek csecsemőik felnevelését. Százával pusztultak el a szegény porontyok az anygalsínálók lelketlen kezei között, míg most a lencházak útján megmentetnek a hazának, az emberiségnek. Ez az éremnek ragyogó oldala!

De lássuk csak az éremnek másik

oldalát. Azelőtt tollkoszorút tettek a megesett leány fejére s utcahosszat a nép gúnykacaja között világos nappal söprűzték ki a városból; ma hála jótekonysági intézeteinknek a megesett leány bevonul a minden kényelemmel berendezett intézetbe, ott megszabadul terhétől, gyermekét átveszi a lencház és — a leány vígan kezdi újra ott, ahol elhagyta.

Ellenben hűséges, erkölcsös eseléd, ki szorgalmasan dolgozik, az ritka mint a fehér holló!

Ezeket kellett előrebocsájtanunk, mert szerzte az országban hallszik már a jajszó, hogy inséges esztendőnek meggyünk eléje; nem terem semmi, elperzsel a hőség mindent; sok lesz a nyomor, kevés a kenyér!

Fokozottabb mérvben kell tehát sorompóba lépniök jótekonysági intézményeinknek.

Kétségtelenül nagy feladat vár az államra és a társadalomra egyaránt a beköszöntő nyomor célirányos enyhítése körül. Oh bár vezetné a bölcsesség mindakettőt akkor, midőn e végből intézményeket fog létesíteni, hogy célját lehetőleg elérje, hogy eltalálja nemcsak a segélynyújtást magát, de annak módját is.

Mert előre meg vagyunk győződve, hogy sem az állam, sem a társadalom nem fog kitérni köteletségének teljesítése elől, de féltő, hogy ismét úgy lesz mint volt eddig: törekszik segíteni, de

valójában gyökeresen nem segít és főleg nem a hozott áldozatokkal arányban s úgy, amint kellene.

Avagy gyökeres a segélyactió akkor, midőn egy csomó ember ingyen jut kenyérhez, tejhez, télen még meleg szobához is, de ezer és ezer munkabíró tétlenül hever, éheznek ő és családja, mert kezét, mely a becsületes munkához szokott, hajh! könyöradományért kinyújtani nem tudja!

Munkát, módot a kenyérkeresethez kell adnunk inkább, semmint ingyen kenyeret, tejet és meleg szobát. Egy csomó here, munkakerülő éhenkórász mindig volt és lesz, mely a társadalom nyakán élőködik. Ne ezeknek az általuk is könnyen viselt nyomorán iparkodjunk segíteni, de keressük fel azokat, kiknek fáj a nyomor; kik szeretnének dolgozni, de az nem áll módjukban, mert nincsen munka!

Jól értsük meg egymást! A világot sem akarjuk mi elítélni az ingyenkenyér, ingyen-tej és melegítő szobák, vagy bármi néven nevezett ilyen alkotáskor nagyszerű intézményét. Korántsem! Bizonyára meleg szívvvel birtak a szenvedő emberiség iránt mindazok, kik a segélynyújtás eme módjait eszelték ki és velük együtt szívesen aláírjuk azt a tételt is, hogy inkább száz méltatlan részesüljön a jótéteményekben, semmint egy segélyre méltó nélkülözni legyen kénytelen azokat.

TÁRCA.

A műezzin.

Zebegi és Zebegényi Zebegényi Ernő, 18 éves volt és leérettségizett éppen, mikor a zebegényi udvarház „eluszott” a hozzávaló 1000 holddal együtt. Csak nagynehezen tudott az özvegy 40 holddat, az udvarházzal együtt megmenteni, megígérvén a vevőknek, hogy pontosan be fogja tartani a törlesztési határnapokat.

Azután ráért eltemetni férjét, az „utolsó Zebegényi”-t mint ő magáról szokta volt mondani, (ámbar volt egy fia) ki, miután tudta, hogy úr többé nem lehet, előtte való napon agyonlőtte magát.

Az özvegy kinyitotta a szomszéd szoba ajtaját: középen feküdt merev arccal az „utolsó Zebegényi”. A halál nem törülhetette le arcáról a büszkeséget. Mellette állt az „utolsó”-nak a fia, Ernő, a ki már nem lehetett úr, mert nem volt miből. A mint anyját belépni látta, tiszteletteljesen elébe ment és az özvegy odarokkadt fia keblére.

„Mi lesz belőled, mi lesz a te szép álmaidból?”

És a fiu, azzal a büszke arccal, a mit még az „utolsó”-tól örökölt, felelte: „Dolgozni fogok anyám!”

II.

És ment dolgozni, elment a postához; ifjú kedélye hamar felvidült, anyja is azt írta, hogy lassan-lassan rendben lesz a birtok. És a fiú örült, vig volt, irt szívvidámító leveleket az anyjának és az anyja boldog volt és sirt szívéből fakadó könyveket a fia boldogulásáért.

Szerették is kollegái, az egész tanfolyam rajongott érte, szerették aranyos jó kedvéért, ötleteiért. Egy testi lelki jó barátja volt, somogyi fiú, Odvas, a ki megölte volna azt, a ki bántotta volna a „műezzint”.

Ezt a nevet is ott kapta. Mikor vége volt az órának, azon hisztemben, hogy a tanár már kint van, harsányan elkialtotta magát:

„Fiúk, nyolc ó-ó-r-a!”

A tanár vissza fordult és mosolyogva jegyezte meg: „Jó volna műezzinnek”.

Es azóta rajta maradt, úgy hívták mikor kikerült a tanfolyamból: „Műezzin”.

Egyszer aztán ő is elkezdett ábrándozni, halált emlegetni, egyszóval annyira csinálta a dolgot, hogy Odvas kénytelen volt megjegyezni: „Műezzin, te szerelmes vagy!”

És úgy is volt. A városligetben ismerkedett meg egy ny. huszárörnagy leányával Wilhelminével, a ki mamájával sétálgatott naponta a ligetben. Az

ismerkedést az annyiszor jó alkalomnak felhasznált eső hozta létre, mikor is Ernő felajánlotta az ernyőjét, a mit el fogadtak.

Azután minden folyt a rendes kerékvágásban, míg a „héja” meg nem jelent. A héja ez esetben Potroh névre hallgatott és a Műezzin hivatalfőnöke volt, felügyelői rangban. Mikor egy hosszabb séta után elfáradva bementek a Vampetiesbe üdülni, a főnök úr is oda ült az asztalhoz. Eleinte igen kedélyesen folyt a beszélgetés, a sör után a főnök úr felajánlotta, hogy ha megengedik, haza kíséri a hölgyeket, a mibe persze beleegyeztek. Csak a műezzin nem volt megelégedve, mert neki a mama maradt; és míg a mama nem győzte egész uton figyelmeztetni, hogy milyen jólmulat Willyke a főnök ural, a „műezzin” gyilkos szemekkel méregette előljáróját. A leányka szívélyes búcsúzása a főnök úrtól egészen kihozta sodrából, elhatározta, hogy végett vett a dolognak. Mikor a következő napon ismét kimentek a ligetbe, csónakázást ajánlott fel Willykének, a mit az nagy örömmel fogadott, de a mama nem mert a csónakba ülni, mert „szédült”, ellenben kikötötte, hogy a szeme előtt maradjanak és ne menjenek messze, a mit meg is fogadtak. Szótlanul csónakáztak, míg nem egyszer előre hajolva megkérdezte lánytól:

De tagadhatatlan, hogy ilyenformán túlsúlyban a herék jutnak jobb módhoz, az igazi nyomorultaknak pedig csak itt-ott, elvétve jut valami morzsa a többihez képest, ami föltétlenül elkerülendő, eltekintve, attól, hogy a valódi célt: a méltók segélyezését ekként el nem érjük.

Ne feledjük, hogy nem minden ember győzi le könnyen a szemérmét, az emberiség e nemes himporát, hogy erejének teljében, munkabírásának tudatában könyöradományt fogadjon el s valóban sokkal többre becsülendő, mert több erkölcsi súllyal bír, ha módot nyújtunk a szegény embernek, hogy pár fillérért jóllakhassék, mintha ingyen mérjük neki a levest, tejet vagy a kenyéret, mert ezzel kivonjuk a falatból a keserűséget, melyet amúgy a kenyérral együtt lenyelni kénytelen, ha ugyan a keserűségnek miatta a kenyéret is ott nem hagyja.

Persze éhes rajként lepik el a nyomorultak az ingyen osztogató helyeket, de a rajnak legnagyobb része here, dongó.

Vigyázzunk! A dongó mindig szemtelenebb a dolgos méhnél. Szerencések leszünk, ha a hű méheket meg tudjuk különböztetni a csalárd dongóktól!

—y—y.

A lugosi ünnepek.

Első nap.

Ünnepi köntöst öltött Lugos, a lugosi magyar dal- és zeneegyesület 50 éves fennállása alkalmából. A város többféle nyelvű és nemzetiségű lakói ez alkalommal egy érzelemben egyesültek és ünnepi hangulatban és ünnepi köntösben fogadták f. hó 20-án az érkező vendégeket. Az ünnepélyen a nagyszámú képviseltetésekön kívül, testületileg a következő dalegyesületek: Kecskeméti dalárda, temesvári zenekedvelő egyesület, temesvár gyárvárosi zene- és dalegyesület, temesvári dalkör, temesvári magyar dalárda, temesvári tipographia dalegylet, zentai zene- és dalegyesület, karánsebesi férfi dal- és zeneegylet, karánsebesi iparosok dalegyesülete, kolosvári M.A.V. műhely dal- és zeneegylete, lippai dalkör, makói dalárda, re-

„Nem szeretne egész életén át, így kettesben — velem csolnakázní?”

A leányka lesütötte szemét, de nem szólt.

„Pedig lássa, én oly boldoggá tenném, mondja, tudna a feleségem lenni?”

„Ne beszéljen így „Ernő!”

„Ernő!” Ez a szó szívébe nyilallott az ifjúnak és három négy csapással a boldogságtól ragyogóan állott meg a kikötőnél.

„Beszélhetek a Papával holnap, kérdé suttogva, miközben kezénél fogva kíségtette a csolnakából.

„Nem bánom” és a forró kézzorítás bizonyította, hogy nem bánja.

„Nini Potroh úr” — kiáltott fel Willy és örömmel nyújtotta kezét az odarohanó felügyelőnek, ki majd a nyakát törte ki a nagy igyekezetben, hogy minél hamarabb odaérjen. Ernő bosszúsan emelte meg kalapját és kelletlen ment ismét haza a mamával.

III.

Zebegényi Ernő vagyok és a leánya kezét jöttem megkérni őrnagy úr!

Ritter von Falkenhorst katonásan igyekezett felkelni székéből, de sérültnek látszó ballába nem engedte meg és így ülve maradt.

Örvendek a szerencsének, ön azon

sicabányai dalegylet, verseci magyar dalkör, verseci iparosok dalegylete, szabodkai dalegyesület, szatmár-németi iparos dalegylet, lugosi iparosok dalköre, lugosi „Lira” gör. kath. dalárda, lugosi román dal- és zeneegyesület és végül maga az ünnepelt lugosi magyar dal- és zeneegyesület. Nagyszámú közönség várta a daltestvéreket a vasútnál, kik mottójukat elénekelve, zászlók alatt impozáns menetben, nagy éljenzések között vonultak be a városba és elfoglalták a rendező-bizottság által számukra fenntartott lakásokat. Az ünnepély sorrendje a 20-án délután tartott diszkyülésel kezdődött, melyen Pogány Károly főispán, mint az egyet védője, elnököl s megnyitván a gyűlést, felolvasta Berzeviczy miniszter üdvözlő levelét. Erre Issekutz Aurél, megyénk főjegyzője, s a lugosi magyar dal- és zeneegyesület elnöke hazafias érzéstől duzzadó gyönyörű beszédében ismertette az egyesület 50 éves történetét, melyben előadta, hogy abban az időben alakult meg az egyet — „a midőn minden nemzeti érzélem békóba volt verve, a midőn tiltva volt a magyarnak szive dobbanását követve, kifejezést adni annak az érzetnek, mely büszkeséggel dagasztá keblét — hogy magyar; a mikor még Isten házában is csak titokban imádkozhatott elnyomott hazájáért. Történelmünk e gyászos éveiben a dal és zene volt az, melyen megszólalhatott a nemzeti érzélem, ebben fejeződött ki az elnyomott magyarnak hűja nemzetesorsa felett, ebben kelt életre hite, reménye nemzeti életének fényes újjáébredése iránt. Oh mert minden dal, mely az ajkról oly fájóan hangzott fel, egy nemzet keservét zokogta, küzdelmeinek nagyságát beszélte, jövőjének szép reményeit festette, bennük és általuk élt titkon a hazafiság, a magyar nemzet.” E mély hatást tett szép beszédre, melyből ime egy részt közöltem, az orsz. magy. dalegyesület képviselője: dr. Kolpaszky István igen szépen megszerkesztett allegorikus beszédében üdvözölte a lugosi dal- és zeneegyesületet és megköszönte a szívélyes fogadtatást. Most Pátyánszky Elek orsz. képviselő s a dalegyesületnek 50 év óta tagja nagy óvációk között szintén

fiatal ember kiről Willy egy néhányszor szólt? Szép. Nemes ember ön?

Igen.

Vannak-e családjának birtokai? voltak, Zebeg és Zebegény.

Szép, szép. Hát a lányomat akarja elvenni? Szép. Hát tudja ősém, nekem nem igen van közöm a dologhoz, na ne nézzen reám olyan csodálkozóan, mert a mióta a Napoleon, már mint a lovam, ledobott és én lábamat törtem, nem igen számítok a családban.

De őrnagy úr —

Tudom, tudom, nem azért jött ide, hogy holmi vén csatalistóriákat halljon egy vén rokkanttól.

De —

Hagyja el, tudom mit akar mondani, hagyja el; ősém, maga tetszik nekem, őszinte nyílt leszek. Az én leányom „pesti” lány! Ugy ezt nem érti? Szép, szép! Hm! Hát a dolog úgy áll, hogy mikor az anyját elvettem szép hozományt kaptam, de egyszersmind jó háziasszonyt is. Én belekezdtem a lótenyésztésbe és szerencsém volt. Nyertem. Nagy lábom éltünk. A feleségemnek megtetszett az élet. Én tovább játszottam. Vesztettem. utolsó vagyonunkat Napoleonra tettem, magam lovagoltam, a gátnál felbukott. Mindent elvesztettünk. A vagyont, a lábamat félig és vele karrieremet.

egy mozzanatokban ismerteti a dalegyesület fejlődését és indítványozza, hogy az elhangzott két szép beszéd jegyzőkönyvben örökíttessék meg. Ennek egyhangú elfogadása után következett a diszkyülés legszebb jelenete, midőn Burdás Rezső, a kecskeméti dalárda és Kecskemét városa nevében hazafias érzelmtől áthatott gyújtó beszédében átadja a kecskeméti ajándékát, egy igen szép kivitelű ezüst babékoszorút, melyet a lugosi dalárda elnöke, mélyen meghatva s a közönség nagy lelkesedése mellett köszön meg. Ezzel a diszkyülés befejeződött s a közönség emelkedett hangulatban oszolva szét sietett a program 2. száma szerint előírt nagy hangverseny meghallgatására.

Az ünnepi hangverseny a főgymnázium tornaudvarán tartatott meg, a közönség részére számozott ülőhelyekről történt gondoskodás, a dalegyesületek számára pedig nemzeti zászlókkal, címekkel és lombokkal ékesített díszes emelvényt — a dirigáló karmester számára pedig a lugosi dalárda színeivel (fehér-kék) drapírozott karnagy emelvényt emeltek. A hangverseny az összes megjelent dalegyesületek által előadott Hymnussal kezdődött, melyet a díszes közönség állva, kalaplevéve hallgatott meg. A második számot képviselte a jubiláns dalárda zenekara a Hunyadi László nyitány precíz előadásával. Ezután következett a jubiláns dalárda férfikara, karnagyának Schwach Vilmosnak egy pályanyertes dala előadásával. A művészileg, gyönyörű nianszirozással előadott dalt a közönség viharos tapással honorálta. Most a kecskeméti dalárda lépett a podiumra, Gaál Ferencnek Szent halmak című férfikarát előadva és pedig oly szépen, oly precízen, hogy méltán rászolgált a közönség lelkes tapsaira. Következett Lányi Ernő Ezer év című férfikara zongora kísérettel előadva a szerző személyes vezénylete alatt a temesvári zenekedvelők-, a kecskeméti- és a jubiláns dalárda által. A hatalmas méretű impozáns mű megérdemelt tetszést aratott s úgy a szerző, mint az előadók a közönség részéről meg-meg újuló óvációkban részesültek.

Az őrnagy csak most vette észre, hogy Ernő áll.

Pardon ősém, foglaljon helyet, persze én elfelejtettem. Ezer bocsánat. És most kérem, nóm megint takarékoskodik, de nehezen tudja megszokni. Így áll a dolog. Leányom is olyan lesz. Most takarékosan élünk, ő is velünk, de meglátja ő is olyan lesz, meglátja.

De őrnagy úr, Willy kisasszony szeret engem!

Az lehet, de, higgye el, szereti a fényes egyenruhákat, a vig katoná életet; lássa, miért nem huszárhadnagy maga? — és kérdőleg állott meg előtte.

Ernő mosolyogva felelt: „Erről már igazán nem tehetek”.

No nem baj, maga tetszik nekem, és így beleegyezem, csak a nőmmel sikerüljön a dolog. Isten önnel ősém, — ezzel katonásan megrázta az ifjú kezét.

Ernő átsietett a másik szobába, de ott az öreg Tamás huszár avval fogadta, hogy ebben a percben mentek el, valami Gyomor vagy Potroh nevű úrral, hogy a ragya verje meg.

Ernőt kellemetlenül érintette egy kicsit a dolog, de azután vígan futott a hivatalba és odaérve kitaráta az ajtót: Tizenkét ó-ó-ra, haza, haza! — csengett végig a hangja a hivatalon.

Ejnye műezzin, de jó kedve van

Ezután a temesvári zenekedvelők egyesülete adta elő Lányi Hunyadi László című férfi karát a tőle megszokott precizitással, majd ismét a jubiláns dalárda mutatta be Lányi Teme-tésre szól az ének című férfi karát, és pedig annyi finomsággal, oly művészi-esen, hogy a közönség tetszése való-ságos enthuziazmusba ment át; szünni nem akaró taps és éljenzések között akarta volna a közönség a darabot megismételteni, de erre az idő rövid-sége miatt gondolni sem lehetett. Az utolsó szám volt Huber Magyar király-indulója, melyet az összes dalárok Schwach Vilmos vezetése alatt és a lugosiak zenekíséretével adtak elő, hatalmas erővel és precíz összhanggal, a mely tehát méltó befejezése volt a nem mindennapi élvezetet nyújtó pro-grammnak.

Közben a jubiláns dalárda elnöke a dalárda nevében szép babérkoszo-rúval honorálta karmesterük kiváló érdemeit. Az ünneplő közönség ezután testületileg a temetőbe vonult, a hol a lugosi magyar dal- és zeneegyesület alapítójának Wusching Konrád Pálnak a sírját koszorúzza meg a jubiláns egyesület. Ez alkalommal is Issekutz elnök beszélt és a dalárda gyönyörű gyászdalokat énekelt. Innen a dalárok zászlóikkal Issekutz Aurél-né úrnő, zászlóánya lakására vonultak, hol a zászlóanya tiszteletére szerenádot rendeztek, melynek programja a követ-kező volt: 1) Kertem alatt, énekelte a lugosi magyar dal- és zeneegyesület. 2. Éjji dal Goll Jánostól, előadta a kecskeméti dalárda. 3. Szerenád gróf Zichy Gézától. Zenekar kísérettel éne-kelték a lugosi, kecskeméti és temesvári dalárdák. Alig végződött be a szerenád, már hatalmas folyóként hömpölygött a nép a Concordia-kert felé, ahol a pro-gramm szerint esti 1/2 9 órakor az is-merkedési estély volt megtartandó. Ezen az estélyen mintegy 2000 ember volt jelen s jóllehet a kert meglehetősen nagy terjedelmű, mégis a megjelentek legalább felének állva kellett a hosszú műsört meghallgatnia. Itt szerepeit az összes megjelent dalegyséletek egy-egy pro-grammszámmal; az elhangzott szebbnél-szebb dalok körül különösen kiemelendők

kukkant ki a szobájából Potroh felügyelő úr, — itt van a szabadsága iránti végzés az igazgatóságtól.

Ernő örömmel ragadta a kezébe és este Odvással vígan szálltak a vonatra, mely őket anyjához vitte.

III.

Az ifjú ezen szabadságról Willynek nem szólt semmit, majd ír ő meglepetés-képpen, hogy az anyjánál van és azon fáradozik, hogy előkeressék a pénzt a lakodalomhoz.

A mint hazaérkezett, azonnal levelet írt, jó hosszút, melyben elmondott min-dent, a miről az őrnaggyal tárgyalt és végtől megkérte a mamától a leány kezét.

„Hát te pesti leányt“ akarsz elven-ni fiam?“

„Igen anyukám, ő nem olyan mint a többi!“

„Hiszem fiam, mert te mondd, csak vigyázz, jól vigyázz!“

Ernő már indulatosan akart felpat-tani, mikor Odvas közbe vágott: „Már az igaz néni, hogy gyönyörű és jó leány!“

„No majd meglátjuk.“

Tíz napi várakozás és izgatott élet után megjött az első levél, melyben a Potroh úr írására ismert.

a kecskeméti, makói, resicabányai, szat-már-németi, kolozsvári, és temesvár gyárvárosi dalárdák élvezetes előadásai. A derék dalárok aztán fellelkesülve a közönség hálás érdeklődésétől, pro-grammon kívül a Magyar király szálló asztalainál folytatták a concertet, ismét egy-egy dalt adva elő, majd meg a cigányok húzták, úgy hogy dalban, zenében egész a hajnali órákig nem volt hiány s Lugos város teljesen egy mulató nagy város képét nyújtotta.

Omikron.

[Folytatjuk].

HIREK.

A lap kiadóhivatala Handl Józsefné nyomdájában van, miért is mind az előfizetési pénzek, mind a lap megrendelésére s expediálá-sára vonatkozó jelentkezések és felszólamlások, valamint a hirde-tések oda intézendők.

Előfizetési ár:

egy teljes évre 8 K.

fél évre 4 K.

negyed évre 2 K.

Kérjük a t. közönséget, hogy lapunkat erkölcsileg és anyagilag támogatni szíveskedjék.

Lapunk felelős szerkesztője

Sáros-Darócon történt pihenő után vissza-érkezett s lapunknak szerkesztését annak legközelebbi számával újra átveszi.

Személyi hírek. Dr. Bátsmegyey

Imre, kir. járásbíró, hat hétig Pöstyén-ben élvezett szabadság után, a m. kir. járásbírószág vezetését újra átvette. — Tompa Károly, m. kir. hajózási felügyelő, szabadságáról f. hó 23-án szintén vissza-érkezett s hivatalát újra elfoglalta.

Eljegyzés. Köztisztletnek örvendő főtisztelendő Halmai Károly, plébános, kedves unokahúgát Halmai Szerénke k. a. t a napokban eljegyezte Kunics József, m. kir. esendő főhadnagy.

Hymen hír. Szijártó Károly, plavise-vicai póstamester folyó hó 23-án vezette oltárhoz Ujváry Erzsike újbányai neve-

„Kedves Öcsém!

Végtelen hálás vagyok, hogy meg-ismerttetett azon kisleánnyal, akit immár mennyasszonyomnak mondhatok és ki-vánunk önnek, mindketten kellemes nya-ralást.

Öszinte hive Potroh!“

Az esküvő előtti napon gyógyult fel Ernő, a levél okozta betegségből. Fel-ment Pestre, anyja félve bocsátotta el.

Pesten két napig mulatott. Az eskü-vő napján délután 5-re meghívta Odvast és vagy öt-hat jó barátját; ott boroz-gattak, egyszerre megfogalmazott egy táviratot, éppen az esküvő órájában ki-ment a másik szobába, hogy valakinek odadja elvívés végett.

„Nem értem ezt a fiút, a helyett, hogy erőlyesen fellépett volna a leány-nyal szemben, itt mulatozik, mint egy szerelmes kadett, hogy mikor kimulat-ta magát, más szerelmet kezdjen.“

Alig mondta ki Odvas ezen szökat, a szobáját erőszakosan kinyitott és végig harsogott a kis szobában vészjóslón a müezzin hangja:

„Ó-ő-ő-t ó-ó-ra!“

És azután eldördült egy alig hallható kis lövés, de mely olyan jól irányoz-va, hogy az odaugró Odvas már csak egy holtat, az „utolsó Zebegényi“ fiát

lőnőt. A menyasszony részéről tanuként Hollós Ferenc m. k. főerdész szerepelt.

Hosszú boldogságot kívánunk az új párnak!

Búcsúztatás. A ma délben, öt évi itthivataloskodás után, Orsováról végleg elköltözött Bekény László, m. kir. hajó-zási hatósági ellenőr tiszteletére és búcsúztatására tegnap este barátságos va-csorára gyűltek össze a „Magyar Király“ szálló dunaparti kis kertjében a távozó-nak nagyszámú barátai, ezzel is bizonyí-tani akarván a ragaszkodást és szerete-tet, mellyel iránta viseltetnek. Janisch Ferenc, a távozóknak hivatalnoktársa, ékes beszédben adott kifejezést a külön-válás fölötti bánatos érzelmeinek és további pályáján sok szerencsét kívánt a jó barátoknak és családjának, amihez mi is őszinte szívvel hozzájárulunk.

Póstai hír. A postáról kapjuk a következő kedélyes értesítést: Helybeli posta hivatalunk személyzete váratlanul megsaporodott. Ugyanis Kardos Géza posta és távirda segédtisztet neje — tekintettel a nagy forgalomra — egy fiúcskával ajándékozta meg. A postások, mint értesülünk, nagyban készülődnek az új „kollega“ felavatási ünnepélyére! Gratulálunk!

Két tiszthelyettes. Flora Arzén és Gamber Miklós, városunk szülöttéi, kik közül az első a temesvári, a második a kamenici cs. és kir. hadapródióskolát végezte most jeles eredménnyel, tiszthelyettesi ranggal hagyták el az iskolát. Merő véletlenségből mindketten egy és ugyanazon ezredhez osztattak be, még pedig Boszniába, Plevlyére. Ezredükhöz való bevonulásuk előtt 42 napi szabad-ságot nyertek.

Királylövészet. A minden évben szokásos királylövészetet a helybeli lö-vészegylet f. hó 19., 20. és 21-én tar-totta meg a tagok élénk részvéte mellett. Három nap alatt 14 lövész 1660 lövést tett 3 céltáblára a következő eredménnyel: a legjobb mély lövést tette Ruzs Alajos, a legjobb körlövést Freyler Ferenc. Mély lövésért díjakat nyertek: dr. Nagy, Bajasch, dr. Schütze, Freyler Ferenc, Kiss, Ghiczzy és Daniélisz. Körlövésért díjakat nyertek: dr. Schütze, Ruzs, Sey-mann, dr. Nagy, Freyler Ignác, Kiss és

foghatta fel karjaiba. Hamar történt a dolog. Odvasnak a nagy fájdalomában egy örült gondolat fogamzott agyában. A kiszivárgó vért eltüntették, felhúzták rá egyenruháját, rányomták sapkáját és kocsit hozattak.

„A korbázza hajtson.“

Közbe megállította egy ház előtt a kocsit, honnan víg zene, ének, pohár-esengés hallatszott.

Fiúk előre, Kovács te leszel az „ün-nepi szónok.“ És kacagott hozzá ke-serüen.

„De hiszen nékem szó helyett csak dadogás jön ki majd a számon!“

Mintegy meglesz, hárman előre, én utánatok hozom Ernőt.

Kovács összeszorította ajkát és égő szemekkel állított be a terembe. A zene elhallgatott.

„Tisztelt felügyelő úr, kedves nagysád! Engedje meg, hogy a mai napon olyan boldogságot kívánhassunk önöknek mint a milyen boldogtalan volt ezen ifjú.“

Előlépett Odvas és oda tartotta az az ifjút a megriadt házaspár elé, a ven-dégsereg nagy része pedig sutto-gva mondotta

A müezzin, a müezzin!

Manyó.

Bajasch. A lövész-királyságot legjobb mély lövéseért *Rusz* Alajos nyerte el; utána lövész-marsallók lettek: *Danielisz* és *Ghiczy*. Az ipari céltábla legjobb lövői minden évben ajándék tárgyakat kapnak a közönség által ajándékozott ipareikkel közül. E célra ajándék tárgyakat küldtek: *Walandt* Ernőné, özv. *Artner* Rezsóné, dr. *Nagy* Sándorné, *Rusz* Alajosné, *Freyler* Ferencné, *Bajasch* Miklósné, *Berkovics* Jánosné, *Weinfurtnér* Antalné, *Kugler* Felixné s *Hamdl* Margit úrnők. *Scheinberger*, *Rohrer*, *Kick*, *Reutter*, *Drob-nics*, *Hohl* urak s egy Anonymus.

Ez ajándék tárgyakat nyerték: *Freyler* Ferenc, dr. *Schütze* József, *Rusz* Alajos, *Seymann*, dr. *Nagy*, *Freyler* Ignác, *Ghiczy*, *Danielisz*, *Laforé*, *Kiss*, *Bajasch*, *Freyler* Elemér, *Schlosser* Gyula urak.

A kegyes ajándékozóknak ismételt hálás köszönetet mond a lövészegylet.

A díjak kiosztása után a lövészek társas vacsorára gyűltek össze a lövölde kert helyiségében s késő éjjelig együtt mulattak vig poharozás mellett.

Brutális kikötő-őr. Szívet-lelket felháborító esetről értesülünk. F. hó 20-án *Csucusorovits* András, a Dunagőzhajózási társulat 5704 számú uszálya kormányosának 13 éves *Gyula* nevű fia másik két hasonló fiúval, *Szabados* Sándor és *Lajossal* délután 4 órakor a kikötőhídon játszadozva magyarul társalogtak. *Tomeszku* György kikötőőr a magyar hangok hallatára feldühödve, azon szavakkal: „*dögölj bele kutya magyar*” *Csucusorovits* Gyulát megfogta és a hidról egyesesen a Dunába dobta, míg a másik két fiú hasonló sorstól félve elfutott. Szerencsére a *Gyula* gyerek jó úszó és így a hirtelen furdón kívül egyéb baja nem esett.

Az apa az esetet a csendőrségnek feljelentette, mely azonnal kérdőre vonta a hős kikötőőrt, kinek bátorsága inába szállván, kereken letagadta az egészet, úgy adva elő a dolgot, hogy a három gyermek pajkoskodván a kikötőhídon, *Kosztá* Máli, az ő menyé, seprővel hesegette el a fiúkat a hidról, miközben *Csucusorovits* Gyula ijedtében, hogy az asszony a seprővel megüti, a hidról a vízbe ugrott.

Hazudozásai azonban nem vezettek eredményre, mert az esetnek szem- és fültanúja volt *Erős* Sándor, kormányos, ki a fiúkkal egybehangzóan vallotta, hogy *Thomeszku* György a fentebb idézett szavak kíséretében a fiút derékon ragadva szándékosan a Dunába dobta.

Az esetet a csendőrség a kir. ügyészségnél bejelentette és így remélhető, hogy a brutális, magyarfaló kikötőőr méltó büntetését megkapja.

Katonák bevonulása. Hangosak a kaszárnyák. F. hó 21-én vonultak be ide a tartalékos honvédek 30 napi fegyvergyakorlatra s jövő hó 17-én fognak leszerelni. Egy nappal később érkeztek a póttartalékosok, kik magánházakban nyertek elszállásolást; ezek azonban rövidebb ideig eszik a „profontot”, mert már jövő hó 7-én szabadulnak meg.

Betörés a város kellő közepén. Kellemetlen meglepetésben részesült tegnap a Skellatéren rövidárú- és fűszerüzlettel bíró *Schiketan* Bertalan kereskedő, midőn a kora reggeli órákban üzletét felnyitni akarta. Üzlethelyiségét ugyanis, dacára annak, hogy a tér az úgynevezett „éjjeli örök“-től hemzseg, ed-

dig ismeretlen tetteseknek sikerült az éj folyamán feltörni. A boltajtó összes sarkvasait ugyanis leszedték, s ekként az üzletbe hatoltak s a pénzesláda fiókját mintegy 1100 korona tartalmától megfosztották. Az éjjeli örök egészséges álmát legjobban bizonyítja azon körülmény, hogy bár a vaspántok lefeszítése és illetve a sarokvasaknak a szoros értelmében való kettétörése, mint az a tett színhelyén látható, óriási zajt kell, hogy okozott legyen, a környékben tartózkodott „éber” örök mitsem hallottak. A nyomozás rögtön megindult, de eddig pozitív eredményre még nem vezetett, mert csupán két kóbor cigányt fogtak el a csendőrök, kiket a betörés elkövetésének gyanúja terhel, de kik egyelőre még tagadásban vannak.

Lapunk zártakor — ma reggel — az az érdekes hír van szélteben elterjedve, hogy a betörést tartalékos katonák követték el, mert a nyomok arra engednek biztos következtetést, hogy a boltajtó sarokvasainak lefeszítése katonai szurony segítségével történt. A nyomozás természetesen ebben az irányban folyt és állítólag meg is találták a tettest olyan formán, hogy a katonákat felvonultatták és szurony feltűzést vezényeltek. Ekképen találtak is egy szuronyt, melynek hegye le van törve s a fegyver birtokosát ezek alapján letartóztatták. Ez még megerősítésre vár.

Kár is, verés is. *Gomán* Péter, vándorcigány, kedden délben beállított *Zabaila* István, zsupanecki lakos szatócsboltjába és az ott egyedül levő kis leánytól zsemlyét, majd egy kupica pálinkát kért. A leányka a másik szobába indult, hogy a pálinkát a vevőnek kihozza s ezt a pár pillanatot a cigány arra használta fel, hogy neki esett a pénzes-fióknak s onnan mintegy 10 koronát elvitt, nem várva be a rendelt, izletes pálinkát. A leány a boltba visszajövet látta a hivatlan vendég garázdálkodását, lármát esapott, de mielőtt a házbelielk elősiettek, a cigány már kerekelt oldott. *Zabaila* a cigány keresésére indult s azt a falu végén szerencsésen megtalálva kérdőre vonta az ellopott pénz miatt. Ekkor úgy *Gomán* Péter, mint három vele volt társa nekiestek a pénzt kereső *Zabaila* lánknak és egyesült erővel magyarosan elpáholták. Mire az értesített csendőrök jöttek, az egész karaván hegyen-völgyön túljárt. Körözik őket.

Elfogott tolvaj. *Rottermann* Miklós, csavargó még f. é. június hó 27-én nagyobb mennyiségű leányruhát lopott el ismeretlen károztól a vasúti kocsiból. Azóta folyton a környéken csavargott, mignem tegnap a csendőrök kezébe került. A lopást nyomban beismerte, mire bekisérték.

Táncvizsga. *Louis* Árpád, okl. tánc-tanító f. é. szeptember 3-án esti 8 órakor fogja a délutáni, esti és „Boston“-növen-dékeivel az „Arany Szarvas“ szálló nagytermében a táncvizsgát megtartani, melyre a külön meghívókat a napokban küldi szét. A növendékek az érdekelt szülőknek és meghívott vendégeknek a következő táncokat fogják bemutatni: 1) Polonaise. 2) Skót-magyar tánc. 3) Pas de quatre. 4) Polka française. 5) Ardeleana. 6) Négyes. 7) Keringő. 8) Csárdás. 9) Graziana. 10) Polka Mazur. 11) Troika. 12) Nedagrine. 13) Boston.

Tolvaj anya. *Martinescu* Illés top-

leci lakos, kitűnő házőrzőre talált saját édes anyjában. Míg ő a munkája után járt, otthon maradt anyja, *Martinescu* Mária, a pinceajtót feltörte s az ott talált juhtúrót és búzát 85 Kr. értékben elemelte. Anya és fiú a bíróság előtt fogják egymást viszontlátni.

TARKA KRÓNIKA.

Ki éljen hát? Mulatságos dolog történt városunk egy polgárával, aki most már erősen fogadja, hogy lábát ebben az életben nem teszi Szerbia földjére, mert ott az ember a királyért nem üríthet poharat, mert becsukják. Az eset különben a következő:

Még a múlt esztendőben, a hirhedt belgrádi rémtett előtt történt, hogy városunk egy polgára, akinek nevét elhallgatjuk, s aki a politikával nem törődött annyit sem, mint Orsova község az erdejével, átrándult az átellenben fekvő Tekiára, hogy ott egy pár pohár jó negotini mellett feledje el a mindennapi élet bajait. Izlett is a negotini, polgártársunk nem is sajnálta magától, annyira, hogy utoljára még tamburásokat is hoztatott, s ugyancsak jó kedvvel járta a kólót. Persze, hogy sok bámulója akadt, a mi hazánk fiát csak jobb kedvre hangolta. A jó kedvnek azonban hirtelen vége szakadt. Polgártársunk u. i. a szerbek kedvére akarván járni, poharat ragadt, s toszta fogott és éltette a szerbek dicső királyát — — Karagyorgyevics Pétert! Lett erre szörnyűködés a szerbek közt; az ott levő szerb csendőr rögtön közbelépett, s hazánk fiát, mint veszedelmes agitátort elfogta és a politikai hatóságnak átadta, mely polgártársunkban Karagyorgyevics ügynökét látván, börtönbe vetette, bár szegény polgártársunk váltig állította, hogy ő a jelenleg uralkodó királyt akarta éltetni, s az Obrenovics nevet véletlenségből cserélte össze Karagyorgyéval, melyet a napokban oly sűrűn hallott egymás mellett emlegetni. Mind hiába, s bizony, polgártársunk csak hosszas diplomaciai tárgyalások után került haza, megtanulván azt, hogy Szerbiában Obrenovics az úr!

Elmúlt egy év, s polgártársunk újra átrándult Tekiára, negotini borra. Megisméltelte az előbbi mulatságot, szólt a gazlica, folyt a bor. Hazánk fia jókedvében ismét poharat emelt, — de gondolván magában: „most már óvatos leszek”, szép, dicsőítő tosztot mondott Obrenovics Sándorra, legyalázzván Karagyorgyevicseket mind, a hányan vannak!

Egyéb se kellett! A szerbek neki estek botokkal, palackokkal, a csendőr szuronyt szegezett mellének, s a dolog vége az lett, hogy ismét börtönbe jutott.

Három hétig tartó diplomaciai tárgyalás után haza került, s esküt tett, hogy soha többé nem teszi lábát Szerbiába, mert ott megbolondultak az emberek, s ő máig sem tudja, hogy Szerbiában ki éljen hát?!

Reutter Miklós

ajánlja a nagyérdemű vevőközönség figyelmébe a kor követelményei szerint újonnan berendezett üzletét.

KÖZGAZDASÁG.

Kimutatás a „Vaskapun“ átszállított uszályokról és azok rakományairól.

Duna-Gőzhajózási-Társaság szállítása:

Augusztus hó.					
16.	470 Calafat	Budapest	buza	3399 q.	
	65197 Verciorova	Bécs	"	4181 q.	
18.	440 Widdin	Budapest	"	5300 q.	
	65163 Verciorova	"	"	5018 q.	
19.	65216 "	"	"	4940 q.	
	65216 "	Bécs	"	3001 q.	
	6544 "	Budapest	"	4903 q.	
	307 Calafat	"	"	3000 q.	
	6550 Galacz	"	árpa	4194 q.	
	65234 Calafat	Passau	buza	4045 q.	
	5704 Calafat	Budapest	"	5000 q.	
	65177 "	"	"	4000 q.	
20.	65185 Corábia	"	"	5004 q.	
	449 Rahova	Bécs	tongeri	3006 q.	
	373 Widdin	Budapest	buza	3000 q.	
	6520 "	"	"	5140 q.	
	394 Cetate	"	"	3130 q.	
21.	6579 Sistov	"	"	5000 q.	
	370 Calafat	"	"	3001 q.	
	65171 Verciorova	"	"	4544 q.	
	65231 "	"	"	4541 q.	

Magy-Folyam-T.-R.-Társaság szállítása:

Augusztus hó.					
17.	306 T.Magurelló	Budapest	buza	3070 q.	
19.	645 Zimnicza	"	"	4945 q.	
20.	108 T.Szeverin	Bécs	"	670 q.	
	363 T.Magurelló	"	"	4404 q.	
21.	624 Calafat	Budapest	"	4000 q.	

Román hajózási szállítása: N.-F.-R.

Augusztus hó.					
19.	636 Verciorova	Budapest	buza	4209 q.	
	622 Braila	Bécs	árpa	3196 q.	
	405 T.Szeverin	"	"	1800 p.	
	620 Braila	"	"	2195 q.	

Beírások.

a) Az állami elemi fiú- és leányiskolába való beírások szeptember hó 1, 2, 3, 5, 6. és 7-dikén d. e. 8—12 óráig a tanácskozó-teremben eszközöltetnek.

A beírásnál minden növendék személyesen és szülői vagy gyámja kíséretében tartozik megjelenni.

Az elemi iskola I-ső osztályába csakis oly gyermek vétetik föl, aki életének 6-dik életévét már betöltötte, s ezt születési tanusítvánnyal, melynek bemutatása föltétlenül megköveteltetik, igazolja. Megjegyezzük, hogy ezen kizárólag iskolai használatra kiállított születési tanusítvány a gyermek születési helyén levő anyakönyvi hivatalban ingyen megkapható. Ezen kívül megkivántatik az oltási bizonyítvány.

A felsőbb osztályokba lépők csakis szorgalmi könyvük előmutatása mellett írhatók be. Az intézetet eddig nem látogató magasabb osztályosoktól ezenkívül a születési tanusítvány és az újra-oltásibizonyítvány is beköveteltetik.

A beírásnál a helybeliek 6 K. 40 f.-t, a vidékiek 10 K. 40 f.-t azonnal lefizetni tartoznak.

Ugyan e napokban iratnak be az ismétlő leányiskolai növendékek, vagyis azok, akik 12 évesek már elmúltak, de még nem 15 évesek, s tanulmányaikat a polgári leányiskolában nem folytatják. Az ismétlő leányiskolába járók semminemű tan- és beírási díjat nem fizetnek.

A vasúttelepi elemi iskolába való beírást Ormai Balázs tanító szintén a fenti napokon eszközli.

b) A polgári fiú- és leányiskolába való beírások szept. 5, 6. és 7-én délelőtt 8—12 óráig a tanácskozó-teremben fognak megtartatni.

Minden tanuló kivétel nélkül köte-

les a beíráskor a következő okmányokat bemutatni:

1. születési bizonyítványát,
2. múlt évi iskolai bizonyítványát, vagy szorgalmi könyvecskéjét,

3. himlő - illetőleg újraoltási bizonyítványát.

Az elsorolt okmányok bemutatása nélkül a beírás nem eszközöltetik.

A beírásnál bejelentendő a tanuló lakása s esetleg azon gondnok, kire a szülők gyermekeiket bizzák. Vidékről jött tanulók szállást csak oly családoknál fogadhatnak, amelyeknél az igazgató megengedi.

A polgári fiúiskolában 12 korona tandíj és 3 kor. 30 fill. beírási-illetőleg értesítő- és nyugdíj illeték a leányiskolában 60 K. tandíj és 3 K. 30 fill. beírási díj fizetendő. A leányiskolai 60 K. tandíj a tanári testület engedélyével ¼ évi vagy havi részletekben is fizethető.

A javítóvizsgák szept. 1-én a felvételi és tantervkülömbözeti vizsgák szept. 2. 3-án d. u. 3—6 óráig fognak megtartatni.

c) Az iparos- és kereskedőtanonciskolába való beírások szept. 4-től 14-ig bezárólag esti 5—6-ig eszközöltetnek. A beírásnál 4 K. tandíj azonnal lefizetendő. A rendes tanítások szept. 15-én este 6 órakor kezdődnek.

Az igazgatóság.

61723. szám.

1/1-a.

Faeladási hirdetmény.

Az orsovai m. kir. erdőhivatalhoz tartozó ohababisztrai m. kir. erdőgondnokság „A“ üzemosztály II. és I-ső vá-

gássorozatában, továbbá a „D“ üzemosztályból a rendes kezelésre alkalmas erdőterülethez csatolt és 1905—1914. évben kihasználható:

Bisztra nevű völgyben lévő 1732.0 k. hold
a Succu " " " 1125.0 " "
a Szkorilla " " " 465.9 " "

vagyis összesen: 3322.9 k. hold

területen található fenyő, bükk- és esetleg másnemű fakészletnek tövön, terület szerint való eladása, valamint a pojánamöruli fűrésztelep és az ahhoz tartozó Petrille—Zanoga nevű havas és egyéb erdei tisztások bérbeadása iránt az orsovai m. kir. erdőhivatalnál 1904. évi október hó 3. napján délelőtt 10 órakor írásbeli versenytárgyalás fog tartatni.

Az eladás tárgyát képező fakészleteknek kat. holdankénti kikiáltási ára és pedig:

a Bisztra völgyre vonatkozólag 409.20 K.
a Succu " " " 253.70 "
a Szkorilla " " " 377.— "

továbbá a fűrésztelep, erdei iparvasut és ezek egyéb tartozékaiért fizetendő évi hasznobér 20,000 korona, a Petrille—Zanoga és egyéb erdei tisztásokért fizetendő évi hasznobér pedig 900 korona fix összegben van megállapítva.

Az árverésnél 20,000 korona bánatpénz teendő le.

Az árverési és szerződési feltételek az orsovai m. kir. erdőhivatalnál és a kir. földmivelésügyi ministerium erdészeti osztályában (Budapest, V. kerület Zoltán utca 16. szám) folyó évi augusztus hó 20-ától kezdve megtekinthetők és átvehetők, a hol ezen felaadási ügyre vonatkozó egyéb kérdésekben is felvilágosítás nyerhető.

Budapest, 1904. évi július hóban.

M. kir. földmivelésügyi miniszter.

A
GUTMANN TESTVÉREK

drenkovai kőszénbányái termelnek kitűnő minőségű szenet ipari célokra, különösen jó kovács szenet, továbbá sajtolt szenet (brikett) 7 klgr. sulyban, mely utóbbi gőzgépnél, kályha tüzelésnél és különösen tengelyen való szállításra kiválóan alkalmas.

MEGRENDELÉSEK

GUTMANN TESTVÉREK

— BUDAPEST —

V., Mérleg utca, 3. szám alatti címre intézendők.

Hirdetések

legjutányosabban felvétetnek

az „Orsovai Hírlap“

kiadóhivatalában.

1975. szám.
tkvi. 1904.

Árverési hirdetemény.

Az orsovai királyi járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy *Golopenca George* végrehajthatónak *Golopenca Péter* végrehajtást szenvedő ellen 612 kor. 60 fill. tőke ennek 1902. évi január hó 1-től járó 5% kamatai 42 kor. 60 fill. per- 21 kor. 50 fill. végrehajtási már megállapított úgy 26 k. 30 f. jelenlegi és még felmerülő költségek erejéig az ezen kir. járásbiróság mint tkvi hatóság területén levő Pecsényeska község 21 sz. ház- 43 lapsz. telekkönyvben *Golopenca Péter* tulajdonát felvett:

- 1) 21. sz. ház és 73²/₃ □-öl házhely 100 kor.
- 2) 46. hrsz. malomnál ¹/₂s rész 5 k.
- 3) Prolas 245. hrsz. df. 450 □-öl I. oszt. szántó 38 kor.
- 4) Lunka din sus df. 63 hrsz. 49 □-öl I. oszt. kaszáló 2 kor.
- 5) Lueka din sus df. 77 hrsz. 9 □-öl I. oszt. kaszáló 1 kor.
- 6) Lunka din sus df. 126. hrsz. 242 □-öl I. oszt. kaszáló 229 kor.
- 7) Sesimin hrsz. nélkül df. 800 □-öl III. oszt. szántó 17 kor.
- 8) Sesimin 138 hrsz. df. 267 □-öl szőlő 2 kor.
- 9) Sesimin hrsz. nélkül df. 650 □-öl gyümölcsös 15 kor.
- 10) Sesimin hrsz. nélkül df. 1100 □-öl gyümölcsös 14 kor.
- 11) Las 273 hrsz. d. 550 □-öl III. oszt. szántó 11 kor.
- 12) Sesimin 420 hrsz. df. 900 □-öl III. oszt. kaszáló 9 kor.
- 13) Sesimin 138 hrsz. df. 89 □-öl szőlő 3 kor.
- 14) Sesimin hrsz. nélkül df. 217 □-öl gyümölcsös 1 kor.
- 15) Sesimin hrsz. nélkül df. 366 □-öl gyümölcsös 2 kor.
- 16) Sesimin hrsz. nélkül df. 67 □-öl gyümölcsös 1 kor. becs- mint kikiáltási ár mellett nyilvános árverés útján és pedig külön-külön az 1881. évi LX. tez. 156. §-a értelmében el fog adatni.

Határnapul 1904. évi szeptember hó 5-ik napjának d. e. 9 órája Pecsényeska község házához kitétik, mely alkalommal ezen ingatlanok a becsáron alól is eladatni fognak.

Kikiáltási ár a fentebb kitétt becsár, melynek 10%-a venni szándékozók által készpénzben vagy az 1881. évi 60 tez. 42. §-ában foglalt árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes papirokban a kiküldött kezéhez bánatpénz gyanánt leteendő vagy annak a bíróságnál előleges elhelyezéséről szabályszerű elismervény kiszolgáltatandó.

Az árverési egyéb feltételek a kebelbeli tkvi hivatalban és Pecsényeska község előljárásiánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Orsován, 1904. július hó 3-án.

A kir. járásbiróság mint tkönyvi hatóság.

Hável,
kir. aljbíró.

HANDL JÓZSEF

KÖNYVNYOMDÁJA, PAPIR-,
ÍRÓ- ÉS RAJZSZER KERESKE-
DÉSE AJÁNlja MINDENNEMŰ
NYOMTATVÁNYAIT ÉS TAN-
SZER FELSZERELÉSEIT.

Az „Orsovai Hírlap“-ban közölt hirdetések a
legjutányosabban számíttatnak.

KÉPESLEVELEZŐLAPOK nagy választékban.

MIT IGYUNK?

hogy egészségünket megóvjuk, mert csakis a **természetes szén-savas** ásványvíz erre a legbiztosabb óvószert. Elsősorban a **mohai**

ÁGNES

forrás mint természetes szénsavdús ásványvíz. Föltétlenül tiszta, kellemes és olesó savanyúvíz; dús szénsavtartalmánál fogva nemcsak biztos óvószert fertőző elemek ellen, hanem a benne foglalt gyógyóknál fogva kitűnő szere a legkülönbözőbb gyomor, légző és húgyszervi betegségeknek. Azért tehát

Használjuk a mohai *Ágnes*-forrást, ha gyomor-, bél és légzőútról szabadulni akarunk.

Dr. Kétly.

Használjuk a mohai *Ágnes*-forrást, ha étvágyhiány és emésztési zavarok állnak be.

Dr. Gebhardt.

Használjuk a mohai *Ágnes*-forrást, ha a vesébajt gyógyítani akarjuk.

Dr. Kövér.

Használjuk a mohai *Ágnes*-forrást, ha májbajoktól és sárgaságtól szabadulni akarunk.

Dr. Glass.

Háztartások számára másfél literesnél valamivel nagyobb üvegekben minden kétes értékű mesterségesen szénsavval telített víznél, sőt a szódavíznél is olesóbban adja, hogy az *Ágnes*forrás vizét a legszegényebb ember is könnyen megszerezhesse.

Árlapot s prospectust kívánatra bérmentve küld a mohai *Ágnes*forrás kezelő-sége Mohán, Fejérmegye.

Kedvelt borvíz. **Kedvelt borvíz.**

Kapható minden fűszerüzletben és elsőrangú vendéglőben.

FIZETÉS MELLETT
egy jó házból való fiú azonnal
felvétetik
nyomdászinasnak.